

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1047/2025
23.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела самовлашће из члана 330. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Небојше Симића поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 1К бр. 594/24 од 13.01.2025. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 54/25 од 14.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 23.09.2025. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Небојше Симића поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 1К бр. 594/24 од 13.01.2025. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 54/25 од 14.05.2025. године у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу поднети захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу 1К бр. 594/24 од 13.01.2025. године оглашени су кривим окривљени АА да је извршио кривично дело самовлашће из члана 330. став 1. Кривичног законика и окривљени ББ због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, за која су им изречене условне осуде, тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по шест месеци и истовремено је одређено да се утврђене казне затвора неће извршити уколико окривљени у време проверавања од по две године од дана правноснажности пресуде не учине ново кривично дело. Истом пресудом одлучено је о трошковима кривичног поступка, на начин ближе наведен у изреци пресуде, а приватни тужилац је ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 54/25 од 14.05.2025. године одбијена је као неоснована заједничка жалба окривљених АА и ББ, и пресуда Основног суда у Крушевцу 1К бр. 594/24 од 13.01.2025. године је потврђена осим у делу одлуке о

трошковима кривичног поступка, где је делимично усвојена жалба окривљених и у том делу првостепена пресуда је укинута и упућена првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Небојша Симић због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде преиначи и према окривљенима одбије оптужбу, а да приватног тужиоца обавезе да окривљенима накнади трошкове кривичног поступка.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљених у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, односно указује да је наступила застарелост кривичног гоњења. Наиме, имајући у виду да се критични догађај десио 24.05.2023. године, а да је приватна тужба поднета 29.11.2023. године, односно након протека од три месеца за подношење приватне тужбе у смислу члана 65. став 2. ЗКП, то је, по наводима браниоца, приватна кривична тужба неблаговремена и иста није могла бити оцењена као благовремена од стране суда.

Овакви наводи од стране Врховног суда оцењени су као неосновани.

Из списка предмета произлази да је кривично дело извршено 24.05.2023. године и да је полицијска станица Ћићевац доставила ОЈТ-у у Крушевцу извештај о догађају од 24.05.2023. године ПУ бр. 2064/23 од 09.06.2023. године, у коме је детаљно објашњен спорни догађај и достављена је и службена белешка о обавештењу примљеном од грађана - оштећеног приватног тужиоца ВВ. Списи предмета Основног јавног тужилаштва у Крушевцу садрже и службену белешку ПС Ћићевац од 24.05.2023. године, у којој је наведено да је са околностима пријаве ВВ упознат дежурни јавни тужилац Дејан Миленковић који је дао упутства, али и службену белешку ПС Ћићевац од 01.06.2023. године где се наводи да је дежурни јавни тужилац Иван Филиповић упознат са наводима пријаве ВВ у вези догађаја од 24.05.2023. године и да се тужилац изјаснио да овај догађај има елемената кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. Кривичног законика. Након тога, дописом Основног јавног тужилаштва Ктр. бр. 1331/23 од 05.10.2023. године оштећени - приватни тужилац ВВ обавештен је да нема елемента кривичног дела за које се гони по службеној дужности.

Имајући у виду да је приватни тужилац по добијању обавештења од стране ОЈТ у Крушевцу да нема елемената кривичног дела за које се гони по службеној дужности, поднео лично приватну тужбу, а с обзиром на напред наведене утврђене чињенице, то по оцени овог суда правилно је нижестепеним пресудама закључено да је поднета приватна тужба благовремена. Самим тим што је Полицијска станица Ћићевац Основном јавном тужиоцу у Крушевцу доставила извештај о догађају који се одиграо 24.05.2023. године, у ком је детаљно објашњен спорни догађај и приложена службена белешка са обавештењем примљеним од грађана-оштећеног приватног тужиоца ВВ, па и службена белешка ПС Ћићевац од 24.05.2023. године у којој је објашњено да је са околностима пријаве ВВ упознат дежурни јавни тужилац Дејан Миленковић, те је без сумње у конкретном случају оштећени - приватни тужилац, након што је обавештен од стране Основног јавног тужиоца у Крушевцу да нема елемената кривичног дела за које се гони по службеној дужности, благовремено поднео приватну тужбу, у законом прописаном року, па су супротни наводи браниоца у поднетом захтеву за заштиту законитости оцењени као неосновани.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости бранилац наводи да је чињенично стање првостепени суд утврдио на основу исказа приватног тужиоца и сведока ГГ, док не прихвата одбрану окривљених и исказ сведока ДД у делу који потврђује тврдње окривљених, а цени и исказ сведока ЋЋ иако се то лице не појављује у поступку, којим наводима бранилац полемише са закључком суда у погледу оцено исказа појединих сведока, те указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и повреду закона из члана 440. ЗКП.

Даље у поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац наводи да је у побијаним пресудама нејасна одлука о кривичној санкцији јер суд није правилно ценио чињенице које утичу да казна буде већа или мања, а којим наводима суштински указује да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП којом су прописани разлози због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП и члана 441. став 1. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљених у овим деловима оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 491. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић